

NAPRZYKRZENIE (1) *sb n*

N sg naprzykrzeni(e).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Stanie się przykrym: Societas, Sytość/ náfycenie/ doftátek. Et Mataph. Náprzykrzenie/ álbo zprzykrzenie/ tęgá/ ftążenie. Mqcz 369b.

Cf **NAPRZYKRZYĆ SIĘ**

KCh